

Lena Staf, vänsterpartiet har i en interpellation ställt följande frågor till mig som ordförande i Barn och utbildningsnämnden.

- 1) Avser kommunen att med hjälp av de extra statliga bidragen till Kulturskolan sänka avgifterna och med hur mycket i så fall?
- 2) Om man inte avser att sänka avgifterna, vilket är i så fall skälet till detta?
- 3) Om man inte avser att sänka avgifterna, vad används pengarna i så fall till?

Jag delar interpellantens uppfattning om att tillgången till kultur är otroligt viktig. Kultur är det som i grunden definierar oss som människor, som skapar förutsättningar för det fria ordet och för samhällets demokrati. Kultur har med sitt prövande, ifrågasättande och analyserande möjligheten att skapa reflektion över samhällets utveckling som helhet och ifrågasätta rådande normer och maktförhållanden.

Kulturen är det som totalitära ledare, och totalitära stater ger sig på allra först. Antidemokratiska krafter räds alltid den kraft som skapandet, det fria ordet och den bildning som kulturen bidrar till.

Kulturens värde är inte enbart ett viktigt försvar för demokrati och fri åsiktsbildning. Den är också förströelse, och förlustelse, egna värden i sig. Den är också skaparglädjen och kreativitet och precis som motionären påpekar möjligheten för varje individ att utvecklas och stärkas i både sin självbild och i sitt självförtroende.

I teorin är kulturens alla scener öppna för alla att besöka. Men samtidigt är den omgärdad av dolda trösklar, både sociala och ekonomiska. De sociala murarna är de som är svårast att riva. Det handlar ofta om vad man har med sig från sitt familjeliv, om där finns vana av att besöka teatrar, utställningar eller konserter för att ge exempel. För de som inte möter kultur genom den familj man fötts i finns det dock verktyg för att närma sig kulturen, och det handlar i stor grad om att själv skapa kulturen. Som kommun kan vi bidra på många vis för att bryta de barriärer som omgärdar kulturen. Kulturskolan är i det sammanhanget otroligt viktigt verktyg. Där framförallt barn kan närma sig kultur utifrån sina egna intressen, förutsättningar och glädje. Det är därför alltid angeläget att föra ett samtal om de avgifter kulturskolan har, för att föräldrarnas plånbok inte skall stoppa barnens nyfikenhet och kreativitet eller närmande av skapande.

Interpellationens frågor handlar om hur de statliga bidragen används och kan användas. Jag kommer därför i detta svar att fokusera på just de frågorna.

Vi kommer inte att använda de statliga medlen för att sänka avgifterna. Detta på grund av de kriterier som följer detta statsbidrag. Antingen används medlen för att höja kvaliteten på verksamheten eller att sänka avgifterna. En kommun får inte göra både och. Därtill finns regelverk som säger att kommuner som vill sänka avgiften måste ha avgifter som är högre än riksgenomsnittet.

Riksgenomsnittet har legat på ca 650 kronor de tillfällen bidraget kunnat sökas. Gnesta har en avgift på 700 kronor, men där det utgår syskonrabatter och rabatt med 50% om elever deltar i fler ämnen. Därmed hamnar vår genomsnittliga avgift lägre än riksgenomsnittet, vilket gör att vi inte kan sänka avgifterna med dessa bidrag.

De statliga medlen har använts till: Capoeira-undervisning, Stop motion film-undervisning, rörlig filmundervisning, digitalt musikskapande, dans för 4-8 åringar, brassklubben för åk 3-4 och öppen kulturskoleverksamhet på fritidsgården Chill. Samtliga av dessa aktiviteter har varit och är gratis då det statliga bidraget är villkorat med detta som ett krav.

